

Vážení přátelé sportu, fotbalu a toho černovírského zvlášť.

V roce 80. výročí založení fotbalového klubu Slovan Černovír vám nabízíme stručný pohled do historie i současnosti černovírské kopané.

Osobnosti, které se podílely na vzniku fotbalového oddílu v Černovíře, již dávno nejsou mezi námi. Patří jim však naše poděkování a hluboký obdiv k tomu co dokázali. Současně však všem těm, kteří v dalších letech, až do současnosti, pracovali a pracují jako dobrovolníci pro zdárné fungování a rozkvět tohoto nádherného sportu.

Od roku 1931 se hrál fotbal v Černovíře a na Lazcích na výborné úrovni a vyrostli zde hráči, jejichž věhlas překročil hranice okresu i Moravy. Oddíl přečkal nepřízně osudu: válku, budování socialismu, povodně a větrné smrště. Díky neúnavné práci všech členů a nadšení pro dobrou věc klub žije a plánuje další rozvoj. Naším cílem je nejen navázání na sportovní úspěchy minulosti, ale i vytvoření kvalitních podmínek pro rozvoj klubu a budování příjemného prostředí pro všechny příznivce sportu, zvláště pak fotbalu.

Výbor fotbalového klubu
TJ Slovan Černovír

KDY A JAK ZAČAL FOTBAL

Kdy a kde s kopanou začali nejdříve, na tuto otázku již asi nikdy nebude dána jednoznačná odpověď. Její původ je odvozován od nejrůznějších her s míčem, které nacházíme před více než 3000 léty před naším letopočtem a to na všech kontinentech. Samozřejmě, že to byly hry, v nichž míč byl z nejrůznějšího materiálu a nejrůznějších rozměrů i tvarů, při tom se jím góly vždycky nedávaly. Byly to hry náboženské, později i pro zábavu, ale také velmi brzy pro získávání zdatnosti a vytrvalosti vojáků.

Vznik sportovní kopané se klade do Anglie, kde tato hra byla již ve středověku zábavou lidu a vojáků. Na počátku 19. století se tam objevuje na školách, a má již svá (kolem roku 1840) pravidla. První tištěná pravidla kopané vyšla v roce 1848 v Cambridgi, první sportovní klub byl v Anglii založen v roce 1857 a v roce 1863 založili i první fotbalový svaz – Football Association. První fotbalová soutěž, Anglický pohár, byla zahájena v roce 1871. Z Velké Británie se pak kopaná velmi rychle rozšířila přes Francii, Holandsko, Německo a Švýcarsko i do střední Evropy. V roce 1904 byla založena FIFA, první mistrovství světa se odehrálo roku 1930 v Uruguayi a UEFA vznikla v roce 1954. Dnes je fotbal nejrozšířenější hrou na světě, hraje ho více jak 250 000 000 lidí každého věku po celém světě.

VZNIK FOTBALU V NAŠICH ZEMÍCH

Vznik sportovního hnutí v našich zemích, které byly tehdy součástí Rakouska-Uherska, spadá do 2. poloviny 19. století, po pádu Bachova absolutismu. Tehdy nastal všestranný rozvoj českého národního života. V roce 1862 byl založen český tělocvičný spolek SOKOL, jehož zakladatelé měli na mysli tělocvikem pečovat o rozvoj a udržení tělesné i duševní zdatnosti národa. Mezi prvními organizovanými sporty u nás byla cyklistika, tenis, veslování, atletika a mezi dalšími brzy přišla i kopaná. Tento bouřlivý národní kvas na začátku 60. let 19. století zasáhl také Olomouc a její okolí. Olomouc byla tehdy místem s uměle udržovanou německou většinou, ale hanácký venkov byl český a národně uvědomělý. V 60. letech bylo již v Olomouci Slovanské gymnázium, vycházelo několik českých časopisů, byla zde Občanská beseda apod. V roce 1869 byl založen olomoucký Sokol, v příštím roce v Příkazích, v zápětí ve Velké Bystřici a brzy i v dalších místech. Podle dochovaných pramenů prvenství kopané v českých zemích patří Roudnici. Tam v roce 1886 přišel na gymnázium profesor Jan Sommer, který před tím působil jako vychovatel v cizině, kde poznal football. Když se vrátil do vlasti, začal na gymnasiu se studenty tuto hru pěstovat. Z počátku hrávali jen mezi sebou, pro radost ze hry, ale 15. 8. 1892, na počest sjezdu Národní jednoty severočeské, se konal na roudnickém ostrově první veřejný zápas v kopané, ve kterém ČAC Roudnice porazila Sokol Roudnice 1:0. Jiná fotbalová epizoda z počátku kopané u nás pochází z Loučeně u Nymburka. Tamější zámek byl sídlem knížete Thurn-Taxisa, jeho syn Erik studoval v Anglii. Tam poznal football a když se vrátil domů, přivezl si fotbalový míč, dresy a 3 mladé Angličany. Potom zagitoval některé své zaměstnance a několik dalších nadšenců z Loučeně a Peteršina a v zámeckém parku se začala hrát kopaná. Později hráli i v Praze a jejich fotbalová činnost byla příkladem pro mládež v Mladé Boleslavi, Nymburce a jinde.

Kolem roku 1890 vyžadovala prezentace kopané na Letné společenský oblek

Kopaná u nás to měla těžké až do roku 1890. Ne, že by o ni nebyl zájem. Právě naopak, ale byly zde překážky rodičů, veřejnosti a hlavně škol a školských úřadů. Tito všichni se stavěli proti sportování a hlavně proti kopané. Studenti, kteří byli průkopníky sportování a kopané, nesměli ji hrát ani za městem. Kopaná byla považována za zbytečné maření času, ale hlavně za velmi vážný přestupek proti dobrým mravům a přestupky proti této „nemravnosti“ byly přísně stíhány a viníci trestáni. Obrat nastal, až v roce 1890 Tehdejší Rakousko-Uherský ministr školství Gautsch vydal výnos, kterým bylo středním školám nejen povoleno, ale i nařízeno, aby ve zvláštních půldnech s mládeží na zdravém vzduchu pěstovaly hry. Ze začátku tyto „sportovní hry“ byly nepovinné, ale od školního roku 1909/10 se staly povinným předmětem. A v těchto sportovních hrách se začala hrát i kopaná. Důsledkem toho bylo, že na středních školách se brzy začaly tvořit studentské kroužky kopané, ze kterých pak často brzy vznikaly sportovní kluby. V Praze se kopaná začala hrát až po roce 1889 v několika studentských kroužcích na školách. Jiné prameny však uvádí, že s kopanou začali studenti již v roce 1887 zásluhou slavného pražského fyziologa Heringa, který měl jednoho asistenta z Anglie. Ten si přivezl do Prahy kopací míč, se kterým vysokoškoláci počali hrát kopanou v zahradě fyziologického ústavu. Po studentských kroužcích začali pak kopanou hrát v kroužcích cyklistických, veslařských i jiných, a když v roce 1892 vznikla Slavie a v příštím roce Sparta, brzy i tam vedle atletiky a jiných sportů začali hrát kopanou. Netrvalo dlouho

a v Praze bylo i několik čistě fotbalových klubů, které se pak začaly tvořit i jinde v Čechách a na Moravě. V roce 1901 byl založen ČsSF – československý svaz fotbalový.

Největší úspěchy československého fotbalu:

1934 – 2. místo na MS v Itálii, 1962 – 2. místo na MS v Chile, 1964 – 2. místo na OH v Japonsku, 1976 – 1. místo na ME v Jugoslávii, 1980 – 1. místo na OH v Moskvě, 1980 – 3. místo na ME v Itálii.

Samostatný český fotbal:

1996 – 2. místo na ME v Anglii.

POČÁTKY KOPANÉ NA OLOMOUCKU

Vlna sportovního hnutí, která se s koncem 19. století šířila po českých zemích, neminula ani Olomouc. Počátky české kopané zde však spadají až do doby, před rokem 1905 a to hned na dvou místech: v Olomouci a Hodolanech. Olomouc byla starobylé město s německou správou, kdežto Hodolany českou vesnicí na samém okraji Olomouce. Do obou míst kopanou přinesli studenti někdy v roce 1904, možná i o něco dříve. První český fotbalový klub v Olomouci založili bratři Tománkové někdy v roce 1905. Před tím hrávali kopanou v pražské Slavii. Stálé hřiště neměli. Hrávalo se na Envelopě, brankové tyče ke každému zápasu museli přinášet a po hře je zase uklízet. Místo brankového břevna měli provaz. Šatny měli v blízkém Wanderoově hostinci. Aby klub lépe prosperoval, spojili se bratři Tománkové s německým klubem a vytvořili česko-německý klub Slavii Olomouc, který však neměl dlouhého trvání. V roce 1907 se vytvořily na české reálce a Slovanském gymnáziu sportovní kroužky, které jednou za týden hrávaly kopanou buď mezi sebou nebo s jedenáctkami jiných tříd ze škol Olomouce či Přerova. V roce 1910 došlo ke spojení obou kroužků ve Sportovní kroužek Olomouc, který měl 2 družstva kopané a hrával na Envelopě a později na vojenském cvičišti na Novém Světě. Také oni místo branek měli přenosné tyče s provazem a podle možnosti vybírali i klubovní příspěvek, 10 krejcarů měsíčně. Nový duch přišel do kroužku v roce 1911, kdy předsedou byl zvolen redaktor Josef Friedl, který přišel do Olomouce z Přerova, kde chytal v brance. Hned v jarní sezoně se přihlásili do mistrovství. Byli zařazeni do II. třídy, ve které hrávala družstva: SK Kroměříž, SK Prostějov, SK Holešov, SK Bivoj a 3 družstva Sportovního kroužku Olomouc. Olomoučtí s převahou mistrovství vyhráli a kvalifikovali se do bojů o první třídu. Kvalifikaci hráli s rezervou SK Moravská Slavie Brno, která byla posílena několika hráči z I. A družstva. Hrál se v Olomouci před rekordní návštěvou 900 diváků a zápas v normálním čase skončil 0:0. V prodloužení 2 × 10 minut domácí zvítězili 1:0 a postoupili do I. třídy. Za zmínku stojí, že zápas byl filmován majitelem kina Orania a potom v kině promítán. Byl to jistě pěkný úspěch mladé olomoucké kopané, který však ukázal, že bez materiálního zajištění se kopaná ani tehdy již hrát nedala. Proto také dřívější úvahy o založení řádného sportovního klubu se staly rázem aktuální. Rozhodnutí o založení SK Olomouc padlo v salonku Národního Domu, kde se sešlo na poradu několik nadšenců. Většinou to byli studenti a plnoletými mezi nimi byli jen MUDr. Kameníček, Josef Friedl, M. Miličič a Hoffmann. Podali žádost a 19. září 1912 c. k. mistodržitelství v Brně povolilo ustavit sportovní klub. Ještě v zimě 1912/13 zřídili na lukách mezi Lazci a Hejčínem kluziště, kde se pilně bruslilo a kde sehráli v Olomouci poprvé hokej podle kanadských pravidel. Ve 2. etapě začali budovat hřiště na kopanou a letní plovárnu. Obě na-

proti klášteru Hradisko, na pravém břehu Moravy. Toto první české hřiště na kopanou v Olomouci bylo otevřeno v dubnu 1914 a vydrželo až do roku 1978, kdy muselo ustoupit zástavbě. V Hodolanech se začala organizovaně hrát kopaná ve stejné době jako v Olomouci. Přinesli ji tam také hodolanští studenti, kteří studovali v Olomouci a kopanou hrávali ve sportovních hrách na školách. Ale vývoj kopané zde šel jinou cestou. Na její rozvoj měli vliv především dělníci, kteří přicházeli za prací do rozvíjejících se hodolanských továren a k železnici a kteří často byli již dobrými fotbalisty. Pro vznik sportovního klubu v Hodolanech nastala příznivá situace, kdy v březnu 1912 pronajala obec hodolanskému Sokolu cvičiště u nově vytyčené ulice „V Končinách“. Dnes je toto místo zastavěno a ohraničeno ulicemi Fűgnerovou, Chelčického a Lipenskou. Na hřiště se odstěhovali i fotbalisté, a aby mohli kopanou hrát závodně, vytvořili si klub, který nazvali Sportovní sdružení Hodolany. V březnu 1913 c. k. místopředsedství v Brně schválilo změnu názvu na SK Hodolany. V roce 1912 a 1913 SK Hodolany hrával jen nepovinné mistrovství „B“ a teprve v roce 1914 byl zařazen do povinného mistrovství „A“. Tam hrával i SK Olomouc a je třeba uvést, že tito dva sousedé se velmi rychle rozkamarádili.

FOTBAL ZA PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY V LETECH 1914–1918

Když v červenci 1914 vypukla první světová válka, po odchodu studentů na studie do Prahy a po nástupu do vojenské služby, první družstvo SK Olomouc se rozpadlo. Ustavili však družstvo nové, které nemělo dostatek hráčů a tak často museli hráče shánět před zápasem i mezi diváky. S přibývajícímí válečnými léty fotbalová činnost téměř ustala. Znovu začal a ožívat v roce 1917, kdy dokonce 4. listopadu Olomouc doma porazila Brno 2:1, ale za týden odešla z Brna s porážkou 1:14. V tomto posledním roce války na Moravě existovaly kluby: SK Olomouc, SK Hodolany, Olympia Kroměříž, SK Slezská Ostrava, Beskyd Orlová a snad ještě i jiné. Kopaná se začala aktivizovat. Poněvadž odbočka českého svazu fotbalového na Moravě zanikla, ustavili v Brně Moravskou-slezskou sportovní radu (MSSR). Tato v druhé polovině roku 1918 vyhlásila novou fotbalovou soutěž – Turnaj o Moravský pohár, který se hrál vylučovacím způsobem. První zápas této soutěže se hrál na Hané 1. září a SK Olomouc v něm porazil SK Hodolany 4:2, za týden porazil SK Prostějov 2:1, ale 22. září ve finále v Brně prohrál s SK Židenice 4:8. Pak ještě na 28. říjen 1918 bylo připraveno do Brna meziměstské utkání Brno–Olomouc, ale toto se již neuskutečnilo, protože téhož dne byla vyhlášena samostatná Československá republika.

KOPANÁ V PRVNÍCH LETECH SVOBODNÉ VLASTI

Tělovýchovné a sportovní hnutí se sice ve svobodné republice začalo bouřlivě rozvíjet, ale bylo velmi roztržštěné, téměř se žádnou státní podporou. Kopaná, která od roku 1915 do roku 1919 zvětšila svou členskou základnu více než 5×, se rázem stala největším a nejoblíbenějším sportovním odvětvím, ale s velikými problémy. Hned první valná schůze Českého fotbalového svazu, která byla zahájena 26. ledna 1919 se musela konat na třikrát a nový výbor mohl být ustaven až 23. února. Bylo to proto, že staré předválečné spory mezi Slavii a Spartou, které nebyly vlastně ničím jiným než bojem o ovládnutí československé kopané, projevovaly se nyní v daleko větší míře. Více a více se množící prohřešky proti amatérismu. A navíc, v těchto sporech si mnoho lidí přihlívalo osobní polívičku, protože vystihli, že v takové situaci může

být kopaná pro ně zlatým dolem. Toto všechno a mnoho dalšího tvořilo tehdy velmi neradostnou atmosféru v celém tehdejšímu sportu a hlavně v kopané, kterou velmi poškozovalo. V tomto všem byly také hlavní příčiny, proč se tělocvičné spolky odtahovaly od kopané. Tato první léta ve svobodné vlasti na Olomoucku v kopané jsou charakterizována jednak oživením činnosti dosavadních 2 sportovních klubů SK Olomouc a SK Hodolany, jednak podílením se prvého z nich na organizační práci ve vyšších složkách a konečně vznikáním nových klubů nebo alespoň jedenáctek. Sportovní poválečná vlna zachvátila i Hanou a brzy po válce na Olomoucku začaly vznikat další kluby kopané. Je třeba uvést, že tehdy nehrály kopanou jen řádně organizované sportovní kluby, nýbrž i nejrůznější jedenáctky. Mezi ně patřily hlavně jedenáctky vojenské, protože tehdy v Olomouci byla silná posádka. Tyto jedenáctky hrávaly na posádkovém hřišti, které již v roce 1920 bylo zbudováno z podnětu velkého příznivce sportu divizního generála Kroupy. Bylo na místě dnešního areálu Moravských tiskařských závodů, na třídě Lidových milicí. V roce 1939 po okupaci bylo zrušeno. Prvním civilním klubem, který vzniknul hned v roce 1919, byl AFK Hejčín, který velmi brzy změnil název na SK Hejčín. Později několikrát změnil své jméno a vlastně trvá do dnešní doby v pokračovateli TJ SIGMA ZTS Olomouc. Pak to byla řada klubů a klubečků, častokrát jen „truc-klubů“. A konečně to byla řada klubů, které vznikly z nejrůznějších důvodů, často ne sportovních a když nesplnily naději svých zakladatelů, po delší či kratší době zanikly nebo se sloučily s jiným klubem. Tak v roce 1920 vznikl SK Haná Novosady, který měl hřiště naproti Novosadské sokolovny a který v roce 1923 fúzoval s ČSS Olomouc. V roce 1921 v Olomouci hrával Slavoj Olomouc a v roce 1922 na vojenském cvičišti SK Slavia Olomouc. Na Nových Sadech byl také židovský klub ŽSK Hakoah Olomouc, který si vybudoval hřiště mezi dnešní ulicí Roosewellovou a Rokycanovou, ale stejně jako SK Makabi Olomouc již ve dvacátých letech zanikl. V roce 1922 byla založena ČSS Olomouc, která vznikla na protest proti tehdejšímu neradostným poměrům v našem fotbale. Po celou dobu své činnosti pracovala ryze amatérsky. V roce 1923, tehdy na „vzdáleném“ zemědělském předměstí, vznikl SK Chválkovice. A aby náš výpočet, pokud ovšem je to možno, byl alespoň co nejuplněnější, je třeba uvést, že hned po první světové válce olomoučtí občané německé národnosti měli svůj fotbalový klub SV Olmütz, který měl hřiště tam, kde dnes stojí zimní stadion.

DVOJVLÁDÍ V ČESKOSLOVENSKÉ KOPANÉ

V poválečné době světová kopaná nebyla bez problémů a samozřejmě že tyto se nevyhnuly ani bouřlivě se rozvíjícímu československému fotbalu. Stále hlasitěji a hlasitěji se ozývaly hlasy u nás proti jednání fotbalového vedení, které v roce 1923 vyvrcholily. V tomto roce propukla v novinách aféra hráče Kolenatého, který obdržel od Slavie za přestup nebývale vysokou sumu a tak se fotbalový svaz odhodlal zakročit. Potrestal hráče Kolenatého i Slavii, ale Slavia i Kolenatý hráli dál. Celá veřejnost nyní čekala, jak zakročí výborová schůze svazu. A dočkala se – Slavia i Kolenatý byli omilostněni. Toto vyvolalo veliké pobouření. Ozvaly se ostatní fotbalové župy, začala rázná jednání, ale když se nedocházelo k žádnému konci, zástupci žup Hanácké, Západomoravské, Slezské, Východočeské, Jihočeské, atd. se odhodlali řešit zlořády po svém. Na 31. květen 1923 svolali do Přerova schůzi svých zástupců a ustavili československou fotbalovou amatérskou unii, v domnění, že většina klubů půjde s nimi a tím činovníci

Československého Fotbalového svazu budou muset odstoupit. Ale ukázalo se, že se mýlili, Československý fotbalový svaz nekapituloval, protože měl dostatek oddílů v Praze i ve středních Čechách, ale i některé v revoltujících župách. Nastalo fotbalové dvojládí, nastal boj mezi Svazem a Uníí, ale i v župách mezi kluby, ba dokonce i uvnitř jednotlivých klubů, protože málokde byli všichni stejného mínění. Jednalo se hlavně o otázku amatérismu a profesionalismu. Je třeba připomenout, že otázka profesionalismu byla tehdy „horká“ ve všech státech. Mezinárodní federace kopané /FIFA/ dlouho mlčela a profesionalismus zavedla až v roce 1924. V Československu byl otevřený profesionalismus zaveden o rok později a tehdy se k němu přihlásilo 17 klubů a v nich 139 hráčů. Dokonce u nás v roce 1925 byla ustavena asociální profesionální liga kopané. Neosvědčila se však a ještě v témže roce se opět hrála svazová liga. Je samozřejmé, že hanácká kopaná v počátcích první republiky všechno dobré i zlé prodělávala s kopanou, v Československu. Při ustavení Unie se stal předním činovníkem jeden ze zakladatelů SK Olomouc a později ČSS Olomouc redaktor Friedl. Všechny kluby Hanácké župy vstoupily do Unie, kromě SK Olomouc, Hanácké Slavie Kroměříž, Sparty Prostějov a Sparty Kojetín. Rozdvojením vedení kopané nastala pro oddíly svízelná doba. Unijní kluby nesměly hrát s kluby svazovými a naopak, tím nebylo dostatek soupeřů a z dřívějších přátel počali se stávat nepřátelé na život a na smrt. Naštěstí však zdravý rozum brzy zvítězil. Spor byl vyřešen v roce 1925 tak, že soutěže byly rozděleny na amatérské a profesionální.

KONEC DVOJVLADÍ A POČÁTKY DEMOKRATISACE ČSSF.

V následujících letech přibývaly další oddíly. Tak v roce 1924 byl v Olomouci otevřen nový sportovní stadion, který byl vy budován z prostředků vysokých církevních kruhů a Moravsko-slezské banky. Dostal název Orelský stadion a ředitel uvedené banky ustavil na něm sportovní klub SK Čechie Olomouc. Tato měla mužstvo složené z profesionálů většinou z Prahy. Hrávali dobrou kopanou a z počátku měli i pěkné návštěvy. Protože však těm, kteří jej založili, nepřinesl to, co si od něj slibovali, v roce 1939 zanikl. Později na Orelském stadionu hrával AC Stadion a pak SK Železničáři Olomouc a i jiné jedenáctky. V roce 1973 byl stadion zrušen a zastavěn. Stával na levém břehu Moravy u cesty z Olomouce do Černovíra, tam kde stojí dnes bývalý Dům Družby (v současnosti firma Hopi). V roce 1924 vznikl SK Litovel, 1929 AFK Příkazy a v roce 1931 SK Černovír. Tento začínal za podpory a pomoci STAKU /zkratka STAK znamenala „Sdružení tělovýchovných amatérských klubů“. Sdružení bylo pod patronací Čsl. strany nár. socialistické a pomohlo založit celou řadu oddílů, které však velmi brzy přecházely do ČsSF /Československého svazu fotbalového/, aby se mohly účastnit řádných soutěží. V roce 1935 sdružení zaniklo. V roce 1931 vznikl také Novohodolanský SK, který měl hřiště u nadjezdu přes železnici. Zanikl začátkem okupace. Nebyli bychom zase úplní, kdybychom neuvedli, že v Olomouci v těchto a hlavně v pozdějších letech existovaly ještě 3 německé kluby. Byly to DFS Schwabe a HS Hertha, které byly v činnosti jen krátkou dobu a pak FS Neustift, který měl hřiště proti novosadskému hřbitovu a zanikl koncem druhé světové války. Zatím se v Praze poměry v ČsSF mnoho nezměnily. Středočeské kluby si stále udržovaly uměle vytvářenou většinu a tím nadvládu ve svazu a ostatní kluby čas od času proti tomu tiše nebo hlasitěji protestovaly. Situace pomalu dozrává, až konečně přišla doba řešení poměrů, které brzdily rozvoj kopané. Prvním krokem k odstranění nadvlády středočeských klubů nad ostatními /

venkovem/ bylo rozhodnutí ČsSF z roku 1939, kterým župy dostaly poměrné zastoupení jak ve výboru svazu, tak i na valné hromadě podle počtu registrovaných hráčů a ne jak bylo dosud, podle jakési pomyslné velikosti a významu. Tím se poměry alespoň trochu uklidnily, ale hlavní věcí bylo, že to byla perspektivní základna pro vývoj. Ten přišel v roce 1932, kdy v československé kopané došlo k významné změně. Byly zrušeny dvoje dosud probíhající soutěže – amatérské a profesionální a byla ustavena jedna celostátní liga a její nižší složky – divize. Praxe totiž ukázala, že rozdělovat u nás fotbalové hráče na tyto dvě kategorie je mírně řečeno nelogické. Vždyť v roce 1931, kdy na území ČSR bylo registrováno 57384 hráčů kopané, bylo z tohoto počtu jen 227 profesionálů. A navíc: předpisy určovaly, že profesionální hráč kopané musí mít vyplácenou měsíční gáži nejméně 200,- Kčs. Skutečnost však byla taková, že velmi často mnohé kluby zůstávaly hráčům i toto minimum dlužny a naproti tomu, v jiných klubech, kde neměly profesionály, dostávali hráči daleko bohatší odměny. Hlavní rozdíl však byl v tom, že za přestup amatéra mateřský klub neměl žádné výchovné, kdežto za přestup profesionála se drazo platilo. Proto byl zaveden jakýsi poloprofessionalismus – kluby s placenými hráči.

Historické znaky SK Černovír

A JAKÝ BYL POČÁTEK ČERNOVÍRSKÉHO FOTBALU?

V Černovíře a přilehlých Lazcích bylo vždy mnoho mládeže, která měla velké pochopení pro sport. Několikrát zde vzešla myšlenka založit fotbalový klub, vždy když mělo dojít k uskutečnění, narazili tito odvážlivci na překážky. Nebylo vůbec pochopení u starších a vážených občanů, od nichž bylo potřeba někdy jen trochu doporučení. Přece se ale našli jedinci, kteří věc vzali za svou. A tak konečně došlo 24. listopadu 1931 ke svolání informační schůze. Tehdy nabídlo nám svoji pomoc „Sdružení tělovýchovných amatérských klubů“ (STAK). První schůze byla řízena delegáty STAK župy za přítomnosti 21 zájemců a zvolen přípravný výbor k řádnému založení klubu. Do čela byli postaveni: Černý O., Bažant L., Špičák M. a Wilhelm R.

Na základě usnesení přípravného výboru v prosinci 1931, byla svolána ustavující schůze, kde byli zvoleni tito funkcionáři: předsedou Werner Ed., místopř. Černý O., pokl. Špičák M., sekretářem Bažant L. a dále Wilhelm R., Petr F., Okleštěk A., Doležel J, Skácel R., Frýdecký A., Ochman K., Černý J., Tesař J, Slouka L., Slouka J., Slouka Jos. a Šubert J. Podle pozdějšího usnesení byli zakládajícími členy klubu jmenováni: Černý O., Werner Ed., Wilhelm R., Špičák M., Doležel J., Bažant L., Okleštěk A., Slouka Jos., Ladislav a Jaroslav, Šubert J. a Žák Josef.

První výbor SK Černovír

Sportovní klub, byl sice založen, ale netěšil se oblibě. Pohlíželo se na něj jako ne něco zbytečného a veřejné mínění bylo utvrzeno v tom, že se „to“ stejně za krátký čas zase rozpadne. Nestalo se tak, naopak, řady oddílů se stávaly početnějšími a chuť k práci byla stále větší. Nastaly starosti o hřiště a inventář. Místní jednota Orla propůjčila k zápasům orelský stadionu v Olomouci. Podle dochované tabulky z jara 1932 figuroval SK Černovír v 1. A třídě STAKU na 3. místě s 15 body, statistikou 9–7–1–1a skóre 23:8.

Na druhé valné hromadě 27. listopadu 1932 dostalo se klubu nového vedení. Starý výbor byl doplněn několika novými a zkušenějšími členy, mezi jinými také Jaroslavem Seidlem, dřívějším členem SK Hejčín. Ten zde dovedl plně uplatnit svoje dříve získané zkušenosti a přispěl velkou měrou k rozmachu klubu. Spolková činnost byla stále intenzivnější a tak již v prosinci 1932 byl založen lyžařský odbor. Vedením tohoto byli pověřeni: Fait Aug., Pokorný Fr., Pohlídal Frant. Již v samých začátcích čítal odbor 15 členů. Četné zájezdy a závody svědčily o velkém zájmu členstva. Přesto, že byly již splněny všechny předpoklady pro zdárný vývoj klubu, ukázaly se po čase veliké překážky. Vedení STAK dávalo pocítovat svoji

politickou tendenci a byly zde ještě jiné důvody, pro které bylo rozhodnuto vystoupit z této organizace a žádat o přijetí do HHŽF. Žádost byla schválena a SK Černovír se stal 18. ledna 1933 řádným členem HHŽF.

STAK na Hané těžko získává půdu, když i kluby, v nichž mají nár. soc. převahu zůstávají v rámci organizace ČSAF. Jako na příkl. SK. Slavoj Předměstí, jehož předsedou je býv. nár. soc. poslanec Kneizlik. Zatím jest na Hané 7 klubů sdružených ve STAKU. Jsou to po většině kluby z Prostějova a periferie Olomouce. Výkonnost těchto klubů jest ovšem málo hodnotná, a při nedostatku kvalitní konkurence těžko se zlepši takže kluby v organizaci STAKU nečeká žádná prosperita, a ony brzy budou nuceny vstoupit do řad členů ČSAF.

Národní Listy 9. 4. 1932

** SK. Holice a SK. Černovír konaly v neděli valnou hromadu, na níž bylo usneseno, že přestoupí ze STAKU. do Hanácké župy fotbalové

Národní Listy 14. 12. 1932

Konec STAK. na Hané.

Vzdoroorganizace Stak, která se vlivem politických agitátorů v posledních dvou letech hodně rozšířila v oblasti hanácké župy ČSAF., upadá nyní mnohem rychleji než vyrůstala. Je to přirozený následek nesoriosní sportovní práce. Z klubů, organizovaných v ČSAF., které se po léta věnovaly výchově dorostu, byli vylákáni mladí, nezkušení hoši, kteří sotva vyrostli z dorosteneckých let a z nich utvořena I. třída Staku. Nějaký čas to v návalu prvního nadšení ještě šlo. Malý počet klubů znamenal málo soupeřů, režie s inventářem a cestovním, nehledíc ani k udržování hřišť, nemohly být hrazeny ze vstupného tím méně, protože soupeř se často opakoval a návštěv ubývalo hlavně také proto, že zápasy takových kvalit byly na hřištích ČSAF. jako přídavek k zápasům mnohem hodnotnějším. Proto musel se ztroskotat pokus politicky ovládnouti sportovní mládež. Dnes již většina stakovských klubů na Hané je zase organizována v ČSAF. a nebude dlouho trvat a fiasko lidí, kteří chtěli pro vlastní účely využítkovati práce druhých, bude dokonale. —jkř—

Národní Listy 13. 6. 1933

Při vstupu do této měl klub následující vedení: předseda Ochman Karel dále Wilhelm R., Bažant L., Seidl J., Tesař K., Pohlídal S., Slouka L. a Jar., Okleštěk A., Velička J., Bednařík Flor., Ochman F., Černý Jos., Pohlídal F., kteří byli zárukou dalšího rozvoje klubu. Po předcházejícím jednání s jednotou Orla v Olomouci pronajal si SK Černovír stadion na celý rok za poplatek K 2000. Tím byl vlastně dán předpoklad pro další nerušenou celoroční činnost na hřišti. Stav členské základny vykazoval 89 členů. Bezvadné chování členstva získalo další sympatie, dobré výsledky na hřišti ještě více příznivců. V únoru 1933 převzal funkci dorosteneckého referenta Jaroslav Seidl a ustavil dorosteneckou jedenáctku.

** Hanácké kluby bez hřiště. Židovský mistr RČS, Makkabi v Prostějově a DFC Olmütz ocitly se bez hřiště. ŽSK, Makkabi byl městem z hřiště vypověděn a bude nyní patrně hostovat na hřišti Slavojů v Prostějově. Olomoucký DFC. rozešel se s Olmützer EV., na jehož hřišti dosud hrával a uchází se nyní o pronájem orelského stadia v Olomouci, o který má zájem také SK. Černovír. Nepodaří-li se DFC, stádio získat, bude klub nucen hostovat na jiných olomouckých hřištích.

Národní Listy 18. 2. 1933

Po ukončení fotbalové sezony byl ustaven hokejový odbor. Předsedou byl zvolen Bednařík F., sekr. Zamykal A., pokl. Pohlídal S., dále Seidl J., Bažant L. Odbor se měl čile k životu, neboť i zde bylo dost schopných hráčů.

Třetí valná hromada, která se konala 10. prosince 1933, nepřinesla ve vedení žádné podstatné změny. V té době začala místní Dělnická tělocvičná jednota stavět spolkový dům, a jelikož měla v projektech také vybudování hřiště, projevil klub zájem. Došlo k jednání obou spolků a byla uzavřena dohoda. Hřiště bylo vybudováno z mrtvého ramene řeky Moravy za Dělnickým domem. Bylo zapotřebí mnoho namáhavé a obětavé práce aby vzniklo nové škvárové hřiště vyhovující pravidlům kopané. V únoru 1934 začaly první práce, aby se za dva měsíce, tj. 1. dubna 1934 v Černovíře hrál první fotbalový zápas. Tím, že bylo hřiště v místě, byl klub rozšířen o další odbor ženské házené. K definitivnímu ustavení došlo však až na podzim roku 1935 za přičinění L. Bažanta a M. Tihelkové. Ochota, obětavost a láska ke klubu se předstihovaly a hráči si stále platili cestovné na různé zájezdy sami. Až usnesením výboru ze dne 19. února 1934 bylo rozhodnuto, aby hráči více cestovné neplatili.

Rok 1934 zastihl náš klub ve velkém rozmachu. Všechna mužstva si vedla velice úspěšně a bylo to naše I. mužstvo, které vyhrálo v sezóně 1933–1934 mistrovství IV. třídy bez jediné porážky se statistikou 8–7–1–0, 15 body a skóre 35:7. Kapitánem mužstva byl Jaroslav Seidl. Z hráčů nebyl během mistrovství nikdo vyloučen ani potrestán. Reorganizací župního mistrovství jsme postoupili až do II. tř. HHŽF. V únoru 1934 byl dosavadní sekretář Antonín Zamykal přeložen služebně do Brna. Jeho funkci převzal Seidl Jaroslav.

Mužstvo kolem roku 1934

Zleva: Pelc, Stibor C., Tesař, Zajíček, Prior, Bažant, Slouka, Seidl, Stibor O., Tihelka, Sukup

Čtvrtá řádná valná hromada přinesla na vedoucích místech určité změny. Předsedou byl zvolen Antonín Mrázek.

Rok 1935 byl v historii klubu perným rokem.

Mužstvo figurovalo v tabulce soutěžního ročníku 1934–1935 II. třídy po podzimní části na 7. místě (konečný výsledek zatím neznámý). Nastaly různé osobní neshody, které měly veliký vliv na vedení. Následkem toho se konala 10. srpna 1935 mimořádná valná hromada, jež měla rušný průběh. Do čela klubu byl postaven Josef Žák, který byl později jmenován čestným předsedou za velké zásluhy o povznesení klubu. Dalšími členy výboru byli zvoleni: místopř. Ochman F., sekr. Jaroslav Seidl, pokl. Vajda F., dále Bažant L., Mrázek A., Čohan J., Josef Benýšek, Josef Tihelka, Kolář F., Červinek F., Jul. a Jar. Čapka, Bartl A., Peutelschmid J., Kyselý K., Zamykal A., Slouka L. a Jan Gottwald. Přes různé útoky na vedení klubu se intenzivně pracovalo a časem se situace stabilizovala.

* Matka vnikla do hřiště, aby pomstila syna.
 Ojedinělý případ stal se v pátek v Olomouci při fotbalovém zápase. Toho dne se hrál neposádkovém hřišti rozřadovací zápas o pohár pres. Mlčocha mezi dvěma předměstskými kluby SK. Černovír a FC. Neustift. Zápas řídil velmi slabý soudce, takže hra se změnila v hoto-
 ovou drvařinu. Hráči se navzájem napadali a a okopávali. Když v druhém poločasu kopl hráč Neustiftu brankáře SK. Černovíra, vnikla přes odpor pořadatelů a hráčů do hřiště matka napadeného brankáře a vyřala útočníkovi několik pohlávků. Bylo zapotřebí zoufalých domluv pořadatelů, aby rozlíčená matka opustila hřiště a nechala zápas dohrát. Soudce musil ovšem býti odveden se hřiště pod ochranou. —kl—

Článek z tisku kolem roku 1934

Na páté valné hromadě 22. 12. 1935 se mohl klub pochlubit pěti odbory. Byly to: fotbalový, hokejový, lyžařský, ženská házená a odbor zábavní. Celkem měl SK Černovír k tomuto dni 98 členů a 25 dorostenců. Vedením klubu byli pověřeni předseda Josef Žák, místopř. Flor. Bednařík, sekr. Jar. Seidl, pokl. Fr. Vajda, Al. Bartl, J. Peutelschmid, A. Zamykal, Mrázek, St. Nohejl, Jul. Červinek, Jan Čohan, K. Procházka, J. Čapka, J. Benýšek, L. Slouka, Frant. Kolář, Jos. Pohlídal, Al. Okleštěk, Jan Gottwald a L. Bažant.

Tabulka II. třídy „Sever“:

1.	SK Brodek u Přerova	20	16	2	2	75:34	34
2.	SK Union Lověšice	20	15	0	5	67:29	30
3.	SK Zábřeh	20	14	2	4	72:35	30
4.	SK Černovír	20	12	3	5	89:39	27
5.	SK Štěpánov	20	11	3	6	61:35	25
6.	SK Holice	20	10	3	7	59:46	23
7.	SK Slavoj Předmostí	20	9	1	10	61:56	19
8.	SK Bohuňovice	20	7	2	11	37:61	16
9.	SK Novohodolanský	20	4	1	15	30:92	9
10.	SK Moravan Hodolany	20	3	1	16	22:84	7
11.	SK Nové Sady	20	0	0	20	1:63	0

První dochovaná kompletní tabulka je z ročníku 1935–1936.

Páté výročí vzniku zastihlo oddíl v plné práci a bylo ho vzpomenuo na slavnostní jubilejní valné hromadě 17. 7. 1936.

Mužstvo v ročníku 1935–1936 ve II. tř. skupina server obsadilo 4. místo a stalo se sedmým nejúspěšnějším týmem v okrese Olomouc.

V neděli 27. 12. 1936 se konala šestá valná hromada v nové klubovní místnosti u K. Kašpara. Schůze měla hladký průběh a předsedou byl zvolen opět Josef Žák. Další členové výboru: I. místopř. Jan Peutelschmid, II. místopř. Ant. Mrázek, sekr. Flor, Bednařík, pokl. Fr. Vajda,

J. Němec, Jan Gottwald, Josef Pohlídal, Al. Okleštěk, Lad. Slouka, L. Bažant., Jan Čohan, Jos. Benýšek, K. Procházka, Jan Pohlídal, Rud. Dvorský, Jar. Čapka, V. Čtvrtlík, K. Kašpar,“ Št. Nohejl, K. Šufner a Utěšený Frant. Novému výboru byla dána plná moc, aby vedl jednání k získání nového vlastního hřiště. Jistě to byl těžký úkol, ale jak je dále uvedeno, přece se zdařil, sice později, ale k úplné radosti a spokojenosti.

Mužstvo v ročníku 1936–1937 ve II. tř. skupina server obsadilo 3. místo a stalo se devátým nejúspěšnějším týmem v okrese Olomouc.

SK Černovír—SK ASO

Mistrovský zápas II. tř. bude sehrán v neděli 13. září v Černovíře. Domáci se na tento zápas důkladně připravují, neboť technická výspělost mužstva ASA jest všeobecně známa. Hráči SK Černovír slibují podat vrcholný výkon a jsou přesvědčeni, že černovírský dolíček se stane osudným ASU, o čemž se již přesvědčili některé prvotřídní kluby. Zajímavý bude souboj technicky sešraného útoku ASA s prvotřídní obranou domácích Tihelka, Sukup, kterou doplňuje postavou sice malý, ale těžko překonatelný Ota Pelc v bráně. Bude to jediný zápas v Olomouci a proto všichni do černovírského dolíčku na zápas SK Černovír—SK ASO.

SK Černovír děkuje všem klubům, zúčastněným na turnaji, za ukázněné a bezvadné vystoupení jejich mužstev, neboť přičinily se tak o hladký průběh turnaje a tím také o důstojné zakončení jubilejních oslav SK Černovír. SK Černovír děkuje také všem přátelům, příznivcům a hospodynám, a všem kteří se jakýmkoliv způsobem přičinili o zdárný výsledek oslav klubu. Je nutno vyzvednouti velikou lásku a obětavost pro klub brankáře SK Černovír Otty Pelce, který přes to, že bydlí v Praze, přijel v neděli ráno z Prahy na kole a ihned bez odpočinku nastoupil k zápasu. Svou účastí vnesl do mužstva větší klid a důvěru.

SK Černovír Old Boy—SK Hejčín 2:2 (0:2).
Přátelský zápas starých pánů, hraný v sobotu v Černovíře.

Články z tisku: vlevo z roku 1937, vpravo asi 10. výročí roku 1941

Valná hromada 9. ledna 1938 v pořadí sedmá přinesla určité uklidnění a zde zvolení členové výboru, až na malé výjimky, vedli klub bez přestávky do roku 1940. Po zrušení posádkového hřiště na jaře 1938 se klub ocitl zase bez hřiště. Laskavostí a pochopením SK Olomouc ASO bylo klubu propůjčováno pro zápasy jeho hřiště na Klášterním Hradisku a tam klub odehrál všechny zápasy v roce 1938. Během léta 1938 se situace SK Černovír vyjasnila. Za pomoci Národní Jednoty v Olomouci-Lazcích se klubu podařilo získat na Lazcích od města Olomouce pozemky potřebné ke zbudování hřiště. Klub čekala velká a těžká práce. Úprava hrací plochy, oplocení a stavění potřebných šaten spočívalo jen na bedrech členstva. Kapitálem, který zatím byl k dispozici ze sbírek mezi členy a přáteli bylo nutno nakládat co nejšetrněji. Pracovalo a shánělo se s bezpříkladnou obětavostí. S velkou radostí uvítal SK Černovír jarní sezonu roku 1939. Hřiště bylo dobudováno a slouží do dnešní doby! Jak tréninky, tak i zápasy byly hojně navštěvovány diváky. I. mužstvo poctivě bojovalo o první místo v I. B třídě, okrsek Sever a jen smůla v posledním rozhodujícím zápase s SK Litovel 4. června 1939 připravila Černovír o postup do I. A třídy HHŽF. Při rovnosti bodů na prvních dvou místech skončil SK Černovír na druhém místě o skóre rozdílem jediné branky.

Kvalifikační turnaj o postup do Ia třídy.

SK. Pršténé — SK. Černovír Olomouc 3:4 (0:1)

Zápas kvalifikačního turnaje o Ia tř. Han. župy, hraný v Olomouci, přinesl velmi pěkný sport obou mužstev, hrajících přátelským způsobem. Pršténé hrálo dobře kombinačně ve všech řadách a zasloužilo si alespoň remisu. SK Pršténé nastoupilo bez Hrobaříka, v sestavě: Králík, Zelík, Středuňský, Káňa, Dědek, Ča-gánek, Labonek, Barvív, Gala, Mára, Šindelář.

Rovnocenný I. poločas přinesl až v poslední minutě branku Černovíra. V druhé půli vyrovnal v 15. mín. Gala. Černovír se ujal opět ve-

dení 2:1, až za Pršténé vyrovnal Šindelář. Pět minut před koncem opět Černovír vedl 3:2. Pršténé však bylo ke konci lepší. V poslední minutě přehodil Barvív Sloukovi míč do sítě a bylo to 3:3. Ač hráči čekali, že soudce ukončí již zápas, hrálo se plných 5 minut přes čas. Volný kop na bránu SK Pršténé zahrál domácí přímo do sítě. Hosté čekali, že soudce nařídí chybu, ale tento odpískal branku. Rozhodnutím, odporujícím pravidlům, hosty poškodil. Mužstvo si vyměnilo vložky.

Z deníku Zlín 14. 8. 1939

Poněvadž se klubu v té době nedostávalo potřebného kapitálu k zaplacení všech výloh spojených s vybudováním hřiště, byla svolána 15. srpna 1939 mimořádná valná hromada. Na této bylo členstvo informováno o stavu klubovního majetku a o vzniklých pasivech, jež byla poměrně malá. Na apel předsednictva byla uspořádána klubovní sbírka, která plně stačila ke krytí dluhů.

Na IX. valné hromadě bylo oznámeno, že klub nemá vůči nikomu žádné povinnosti, tudíž že je úplně bez dluhů. Schůze měla neobyčejně hladký průběh, bylo zde však rozhodnuto rozpustit pro delší nečinnost odbory: lyžařský, hokejový a odbor ženské házené.

V roce 1940 bylo sestaveno také žákovské družstvo. Těm nejmenším klub v létě uspořádal I. žákovský turnaj v HHŽF za účasti žáků: SK Olomouc, ASO, SK Hodolany, ČSS Olomouc, SK Hejčín a pořádajícího SK Černovír, který se těšil velkému zájmu obecnosti. Proti jarnímu mistrovství se výkony našeho I. mužstva v podzimních utkáních hodně zlepšily a po ukončení sezóny obsadilo třetí místo se 16 body a pozoruhodným aktivním skórem 51:17. V této době pracoval výbor ve složení: čestný předseda Jos. Žák, úřad. předs. Frant. Utěšený, I. místopředs. Karel Procházka, sekr., Jar. Seidl, poklad., Fr. Vajda, hosp. L. Kurfürst, Flor. Bednařík, L. Bažant, Jana a Jos. Pohlídal, Vil. Novotný, Aloise Okleštěk, Jos. Benýšek, Al. Prokop, Lad. Slouka, Ant. Frýdecký, Jana Bzonek, Oto Bezděk, Jindř. Hradil a Jan Kolář.

Ve třicátých letech vzniklo na Olomoucku více než 15 nových fotbalových klubů. Bohužel během válečných let starost o sport ustoupila do pozadí a tak obnovení plného chodu klubu přišlo až po válce.

1.A mužstvo SK Černovír v roce 1940:

Zleva horní řada: Josef Lorenc, Miroslav Minář, Břetislav Juřina, Jan Rybák, Karel Soldán, Jan Velička, Rudolf Králík. Zleva spodní řada: Leopold Kurfürst, hospodář František Pohlídal, Jan Hones, Evžen Taraba, Arnošt Pospíšil, Jaroslav Stibor, Jaroslav Seidl – náčelník.

S blížícím se koncem války byly mistrovské soutěže na podzim roku 1944 zahájeny, ale následné jaro sportu nepřálo. Mistrovské zápasy se nehrály. Mužstva, pokud se sešla, hrála přátelská utkání a na velikonoční svátky byl připraven „Olomoucký pohár“, který se ovšem dohrával až o prázdninách. Zachovaly se jen výsledky fotbalistů SK Hejčín. S Chválkovicemi remizovali 1:1, s Černovírem prohráli 4:7, s Holicí 1:2 a porazili SK Železničář Olomouc 6:2. Až měsíc po válce se uskutečnilo první poválečné utkání. Ve čtvrtek 7. června proti sobě nastoupil nejlepší celek Olomoucka SK Olomouc ASO a XI. olomouckých klubů. Zápas skončil nerozhodně 2:2 po poločase (0:1). Za ASO dal oba góly Slaný, za výběr Olomouce Šén z penalty a Bačuvčík (oba Černovír). Rozhodčí Žouželka, 5.000 diváků. Následně se uskutečnila řada přátelských zápasů, rozběhl se celostátní Pohár osvobození pod pořadatelskou taktovkou ČSF, pro mužstva z nižších soutěží byl rozlosován Župní pohár, byl dokončen Olomoucký pohár. V něm si vedl nejlépe SK Černovír, který předváděl po osvobození výborné výkony. Volné slovo (13. 7.) napsalo: „SK Černovír dnes právem nejlepší mužstvo Olomouce...“ nebo o pár dnů později (18. 7.): „Po divizním SK ASO asi nejlepší soubor Olomouce – SK Černovír...“. A výsledky této chvále odpovídaly:

SK Černovír – SK Hečín 3:1

SK Černovír – SK Litovel 10:1 (7:0)

SK Černovír – SK Sparta Prostějov 3:3 (2:1) – branky: Pospíšil 2, Šén.

SK Černovír – SK Dub nad Moravou 10:0

SK Černovír – SK Česká Skalice 6:3 (2:1) – branky: Králík 2, Šén, Pospíšil, Návělek, Šupák.

SK Černovír – SK Rolný Prostějov 9:3 (2:1). Komentář z tisku: Na hřišti na Lazcích byl sehrán 21. července přátelský zápas, v něm domácí nečekaně vysoko porazili úplný divizní tým. (v té době druhá nejvyšší soutěž). Branky :Návělek 3, Pospíšil, Králík a Šupák po dvou.

SK Česká Skalice – SK Černovír 1:5 (0:2) odvěta v Čechách.

SK Majetín – SK Černovír 1:7

Po komunistickém převratu v roce 1948 došlo k reorganizaci fotbalových soutěží. Na podzim byly zrušeny všechny soutěže a začalo se hrát systémem jaro–podzim a 10 let stranicovým „expertům“ trvalo, než přešli k osvědčenému systému podzim–jaro. Již v roce 1949 vyhráli černovířští II. tř. ol. kraje okrsek „A“ a postoupili do Krajského mistrovství I. třídy. V roce 1950 došlo ke spojení s místní jednotou sokolskou a SK Černovír se přejmenoval na Sokol Černovír. Oddíl kopané tehdy řídil výbor ve složení:

Hořák, Horský, Kolář Jan, Kopřiva, Loubal, Petr František, Pospíšil Arnošt, Procházka – místopředseda, Sedlár – pokladník, Seidl – předseda, Špunda J., Šupák, Tesař, Uvízl, Vajda, Žáček, Slouka M., Návělek, Kašpar.

V Krajském mistrovství se fotbalisté umísťují na desátém, čili posledním místě a sestupují do Okresního přeboru Olomoucka. V ročnících 1951–1954 Hraje Černovír Okresní přebor. V roce 1952 pod názvem Sokol Spofa Černovír obsazuje 5 místo. V roce 1953 pod názvem TJ Jiskra Černovír obsazuje 6 místo. Krátkodobé změny názvu na nařízené komunistickým režimem nemohly ovlivnit rozvíjející se chod fotbalového oddílu, působícího již standardně na hřišti na Lazcích.

V roce 1954 po názvem TJ Slovan Farmakon Černovír končí v tabulce na 5 místě. Zajímavé je, že v roce 1955 Slovan hraje již o třídu výše, tedy v Krajské soutěži Olomouc skupina střed, kde končí na 9 místě.

Za mužstvem z roku 1956 (po zápase Slovan Černovír – Střela Bruntál 1:1) původní dřevěné šatny

Nahoře zleva: Vlček, Ospálek, Lorenc, Hrbáček, Nepožitek, Hýbl, Šuranský.

Dole zleva: Seidl (předseda), Kopřiva, Šupák, ???, Kop.

V roce 1956 hraje Slovan Černovír 1. B třídu skupinu střed, kde se umístil na 4. místě.

V měsíci březnu 1957 dochází k likvidaci sportovní školy při PDA Olomouc. Zásluhou Karla Soldána st. přichází většina závodníků do mládežnických družstev našeho oddílu. V krátké době doplňují dorost a muže a vytvářejí silnou základnu pro mužstva A i B dospělých. Pod trenérským vedením J. Tesaře, Františka Zahradníka, bratří Josefa a Jaroslava Vlčkových, pak přichází nová vlna talentovaných fotbalistů, jejichž výkonnost dosáhla i ligové úrovně. Současně se sportovní činností probíhala na hřišti i rozsáhlá rekonstrukce areálu, opravy travnatého povrchu a vysázení všech stromů – topolů, které nám však tak trochu později znepříjemňovaly život. V roce 2005 dorostly topoly do takových rozměrů, že s ohledem na bezpečnost hráčů i návštěvníků byly vykáceny.

V roce 1957 také přechází fotbalové soutěže na osvědčený systém podzim–jaro. Hrál se tříkolově to znamená, že se započítával celý rok 1957 a ještě jaro 1958. Slovan se umístil v 1. B třídě střed na 8. místě. V tabulkách ročníku 1958–1959 figuruje Slovan v 1. B třídě tentokrát skupiny jih na 11. místě.

V roce 1959 byla také zahájena přístavba zděné umývárny, jako součást dřevěných kabin. Byl to historický okamžik v dění klubu, protože do té doby sloužila jako jediný zdroj pro umývání hráčů a též praní prádla v sousedství tekoucí řeka Morava.

V ročníku 1959–1960 se naplno projevila kvalita poválečné fotbalové generace. Slovan Černovír vítězí v 1. B třídě skupiny sever, kdy ve 26 zápasech získal 19 vítězství, 6 remiz, a pouze jedinou prohru. Se ziskem 44 bodů a famózním skóre 103:18 postupuje do 1. A třídy. V rámci okresu se v tomto ročníku stává 9. nejúspěšnějším týmem.

I.B třída „Sever“1959–1960

1.	Slovan Černovír	19	6	1	103:18	44
2.	Zlaté Hory	15	7	4	70:41	37
3.	Slovan Zábřeh	13	5	8	64:47	31
4.	Baník Šumperk	13	5	8	40:34	31
5.	Jiskra Jeseník	13	4	9	45:40	30
6.	Jiskra Rýmařov	10	7	9	41:47	27
7.	Tatran Litovel	10	5	11	56:46	25
8.	Spartak Hodolany	10	5	11	43:44	25
9.	Česká Ves	9	6	11	47:53	24
10.	Spartak Šternberk	8	6	12	49:51	22
11.	Moravský Beroun	7	7	12	50:72	21
12.	Slavoj Bruntál	8	4	14	50:70	20
13.	Sokol Bludov	6	5	15	46:93	17
14.	Mikulovice	2	8	18	25:75	10

Sestava z roku 1959 – postup do 1.A třídy

Nahoře zleva: Trenér Tesař, Novotný, Muranov, Fiala Jan, Fiala Jiří, Pospíšil, Špunda.

Dole zleva: Lorenc, Ficek, Hanousek, Šuranský.

Dále v mužstvu nastupovali: Drápal, Dvorský, Kolmann, Kopřiva, Množil, Nepožitek, Novák, Palla, Rychlý, Smrkta, Spurný, Tichý, Togl, Vlček, Raclavský, Fridecký, Kovařík.

V ročnících 1960–1961, 1961–1962, 1962–1963, 1963–1964, Slovan potvrdil svoji kvalitu když v 1. A třídě shodně obsadil 3. příčky tabulek. Ještě umístění Slovanu Černovír „B“ ve III. třídě 3. příčka.

V ročníku 1964–1965 došlo k mírnému ústupu výkonnosti mužstva když Slovan obsadil v 1. A třídě 10. místo. Černovír „B“ ve III. třídě 7 místo.

Teprve v roce 1965 zásluhou tehdejšího výboru ve složení: J. Tesař, V. Truxa, J. Hanousek, J. Fajt, M. Čohan, J. Nehera, B. Pohlídal, J. Wenzel, J. Rudolf, M. Malčík, L. Nepožitek, L. Stratil, J. Kolář, M. Procházka, F. Veselý, J. Vlček, M. Hilšer, M. Hulík, se začalo s budováním nových zděných šaten pod vedením O. Malínka za pomoci všech členů a hráčů.

Budovy byly postaveny tak, jak je užíváme dodnes.

V ročníku 1965–1966 skončil Slovan pod vedením trenéra Jaroslava Vlčka v 1.A třídě na 5. místě a stává se tak 3. nejúspěšnějším týmem okresu Olomouc.

V ročníku 1966–1967 končí Slovan v 1. A třídě na 7. příčce a „béčko“ ve III. třídě 4.

Ročník 1967–1968 zastihl Slovan na 9. místě a 1968–1969 pod trenérem Karlem Špundou na 11. místě.

Oddíl kopané se podílel vždy i na kulturním životě v Černovíře pořádáním plesů, karnevalů, letních a zimních zábav sloužících jak k pobavení, tak i jako zdroj finančních příjmů pro činnost klubu. Léta 1960 až 1975 lze nazvat nejúspěšnějšími v historii klubu. Velice kvalit-

ní a početná mládežnická družstva působila v krajských soutěžích a přeborech. Mužstvo B startovalo v okresním přeboru.

Muži A pak postupně tvořeni špičkovými hráči J. Fialou, K. Špundou, J. Pospíšilem, A. Kollmanem, později vlastními odchovanci povětšinou startujícími na vojně za výkonostní celky Dukly Olomouc, Přerov a RH Bruntál, vytvořili kolektiv, na jehož hru se v neděli ráno jezdili dívat příznivci ze širokého okolí. Na našem hřišti se odehrál i významný turnaj Flora a to za účasti Dukly Olomouc, MŽ Olomouc a dalších nejlepších celků.

V sezóně 1969–1970 pod vedením trenéra J. Tesaře a J. Vlčka Slovan Černovír 1. A třídu vyhrál a s 18 vítězstvími, 6 remizami, 2 prohrami, 42 body a skóre 73:23 postupuje do historicky nejvyšší soutěže jakou kdy hrál – HFŽ.

I.A třída: 1969–1970

1.	Slovan Černovír	18	6	2	73:23	42
2.	Železářny Prostějov „B“	13	9	4	43:23	35
3.	Lokomotiva Šumperk	12	8	6	46:34	32
4.	Spartak Mohelnice	14	3	9	44:37	31
5.	Hanušovice	13	4	9	62:35	30
6.	Spartak Šternberk	13	3	10	44:45	29
7.	Dukla Prostějov	12	4	10	54:43	28
8.	Sigma Lutín	9	6	11	53:57	24
9.	ČSAO Zábřeh	9	5	12	42:44	23
10.	Spartak Moravia Hlubočky	7	8	11	30:42	22
11.	Lokomotiva Olomouc	6	8	12	29:45	20
12.	Agro Prostějov	6	5	15	30:53	17
13.	Spartak MŽ Olomouc „B“	6	5	15	18:47	17
14.	Pramet Šumperk	6	3	17	26:70	15

Černovír usedl na trůn

Šternberk - Černovír 0:2

Již v první půli měl Černovír tři vyložené šance. Po změně stran vyměnil v hostujícím celku na pravém křídle Spurného Seidler a z jeho akce také padla první branka utkání. Seidler přenesl hru z pravé na levou stranu, šternberský brankář nerozhodně vyběhl, míče se zmocnil Gola a z pěti metrů do prázdné branky skóroval. Po této brance domácí ožili, zvýšili tlak, ale obranné řady Černovíra ve složení Drnovský, Pařila, Tihelka, Hanousek, Malínek a Novotný nápor vydržely.

V 73. minutě bylo rozhodnuto. Po výkopu Drnovského se dostal k míči Haník, proběhl do

šestnáctky, nahrál do volného prostoru Spáčilovi a ten z 8 metrů k pravé tyči zvýšil na 2:0. Tím byla dovršena série osmi vítězných utkání Černovíra, který dohnal pětibodovou ztrátu a ujal se po podzimní části sezóny vedení v tabulce I.A třídy.

V tomto utkání vynikla celá obrana a v útoku Gola, Haník, Spáčil a Seidler. V 65. minutě ještě střídal Pospíšil Mikela.

Právek šipuje

Branky dávají, body berou

Lutín—Černovír 0:4 (0:1)

Černovířská šňdra vítězných utkání pokračovala i v neděli v Lutíně. Vedoucí oddíl I.A třídy se tam představil jako technicky vyspělý celek s produktivním útokem a bez větší námahy zvítězil. Hrlo se za hezkého slunečného počasí s mírným větrem, většina ze 400 diváků byla z Glomouce. Po prohraném losu zahájil Černovír hru proti větru a prosadil se již ve 20. minutě, kdy Seidler po přihrávce od Haníka z pravého křídla polovysokou strelou otevřel skóre. Po změně stran se obraz hry nezměnil a hosté nadále drželi vývoj utkání ve

své moci. Praktikovali přizemní hru a zcela bezpečně ovládli pole. Druhou branku dal opět Seidler v 50. min. po chybě brankáře, kterému vypadl míč z rukou na hranici velkého čtverce. V 75. minutě do-

vršil Seidler svůj hetrik střelou z pravého křídla napříč branky k opačné tyči a poslední gól dal Mikel v 83. minutě přehozem brankáře. Líbili se střelec Seidler a dále Šudla, Spáčil a Novotný. -ma-

Stráž lidu: 28. 5. 1970

Nejúspěšnějšími odchovanci této éry byli – brankář Z. Mandík (Baník Ostrava), M. Uvzl (Zbrojovka Brno, Sparta), R. Dostál (NHKG Ostrava), J. Haník (Sigma MŽ Olomouc) a další startující na úrovni divizních týmů. Trenéry těchto týmů byli bratři Vlčkovi, K. Špunda, J. Tesař, L. Nepožitek, O. Malínek, J. Michálek a další. Bohužel odliv těchto kvalitních hráčů měl i negativní dopad. Od roku 1974 do roku 1976 jsme neměli dostatek hráčů pro 1. mužstvo. Úroveň klesala stejně, jako rostly finanční potíže klubu, který nedotoval žádný podnik. Sezóna 1970–1971 HFŽ, trenér Šmíd, 26 zápasů, 8 výher, 7 remiz, 11 proher, skóre 31:46, 10 místo. V rámci okresu patří Slovanu 5. příčka v pořadí nejúspěšnějších týmů.

Tah Sportky na hřišti Slovanu Černovír v rámci oslav 40. výročí založení 1. 8. 1971

V ročníku 1971–1972 je HFŽ přejmenována na Oblastní přebor. Slovan Černovír získal z 26 zápasů za 5 výher, 2 remizy a 19 proher pouhých 12 bodů. Se skóre 26:69 končí na předposledním 13. místě sestupuje do 1. A třídy.

V ročníku 1972–1973 obsazuje Slovan v 1. A třídě 10. místo, 1973–1974 12. místo, 1974–1975 11. místo. V poslední sezóně „starého“ Slovanu Černovír jej nacházíme opět na předposledním 13. a tudíž sestupovém místě tabulky 1. A třídy. Do 1. B třídy však borci Slovanu již nenastoupili.

1. 1. 1976 totiž došlo k nešťastnému sloučení se Sigmou Olomouc a Slovan Černovír přestal de facto existovat. Do 1.B třídy místo Slovanu nastupuje tým Sigma Olomouc „B“.

Éra Sigmy ZTS „B“

Od roku 1976 do roku 1984 hrál své domácí zápasy na hřišti Slovanu tým Sigmy ZTS „B“, který vlastně toho roku vznikl a převzal místo v soutěži 1. B třídy po zaniklém Slovanu. Sloučením oddílů Černovír a Sigmy došlo k odchodu mnoha hráčů, funkcionářů a diváků do jiných oddílů nebo do ústraní. S odstupem téměř třiceti let lze říci, že zánik Slovanu (přerušení činnosti) nebyl správným krokem. Hřiště však z mapy fotbalových stánků nezmezelo a fotbal se hrál za velkého zájmu diváků bez přerušení dál. Dokonce se přičiněním původních černovírských funkcionářů a hráčů udržela tradice pořádání sportovních plesů

v Dělnickém domě. Připomenutí některých jmen a souvislostí ať slouží jako vzpomínka na tuto dobu „neexistence Slovanu Černovír“.

Funkcionáři, zaměstnanci, příznivci:

J. Gajda – dnes předseda Sigmy a.s., V. Truxa – vedoucí „B“ týmu, Kašlík, A. Vajčner – pokladníci, M. Hanousek – OV ČFS, J. Tesař – správce hřiště, paní Čechová – dresy, šatny, sprchy, L. Stratil – ryby, M. Malčík – rozhlas.

Trenéři:

M. Tihelka – s přestávkami přivedl tým do 1. A třídy a Krajského přeboru, dnes člen výboru Slovanu, M. Máčala, F. Rak, J. Jiskra, I. Čech. Častými návštěvníky hřiště byli trenéři „A“ týmu Sigmy včetně, K. Brücknera.

Hráči:

Hráčů se vystřídalo víc než mnoho, přicházeli z dorostu, z lavičky „A“ týmu, noví a zranění na rozehraní a na zkušenou. Z původních černovířských pokračovali: A. Vajčner, P. Petru, J. Vejmla, J. Čech, B. Juřina, S. Faltýnek, D. Ondráček, J. Pospíšil, J. Tesař.

Z těch ostatních opravdu jen výběr:

Brankáři: J. Doležilek, J. Kubíček, Z. Šebestík

Hráči: L. Knap – Baník Ostrava, reprezentant ČSSR, P. Uličný, Jiří Fiala, R. Dostál – odchovanec Slovanu Černovír, M. Kudýn, L. Kučerňák, J. Pučálka, V. Vítek, J. Bejdák, M. Nekuda, L. Jegla, S. Skříček, Z. Houštava, M. Kodýdek, M. Stejskal, bratři Vodičkové, Vlčkové, L. Veselský a mnoho a mnoho dalších.

Obnovení činnosti Slovanu Černovír

Sportovní hřiště na Lazcích zůstalo v majetku města a budovy v majetku TJ Slovanu Černovír. Tato skutečnost a potřeba zařazení místních chlapců do sportovního života v naší části předměstí vedla výbor TJ Slovan Černovír k založení fotbalového oddílu reprezentovaného družstvem mladších žáků. V té době se vůbec neuvažovalo o tom, že se naváže na tradici SK a Slovanu Černovír.

Výbor pracoval v tomto složení: *předseda J. Petřík, členové V. Sedíler, J. Malík, V. Rybařík, P. Vanský, L. Hynek, A. Konečný, J. Tesařík. Trenéři byli bývalí hráči Slovanu B. Juřina a L. Seidler.*

V sezóně 1984–1985 ještě obsadilo družstvo poslední místo, postupem doby však chlapci vedení dobrými trenéry a vedoucím J. Malíkem zúročili svou píli a v roce 1987 obsadili 1. místo se ziskem 42 bodů a impozantního skóre 117:7. V této sezóně se rozrostl oddíl o starší žáky, když družstva žáků vedli P. Pliska a M. Drastich. V sezóně 1989 svoji skupinu vyhráli a získali právo postupu do okresního přeboru. Starší žáci vytvořili družstvo dorostenecké, které s úspěchem vedl jako trenér R. Brix. Dvojím postupem se dostalo do 1. třídy HFŽ. V následujícím období vznikla potřeba uplatnění hráčů odrostlých dorosteneckým kopačkám a záměrem výboru bylo opětné vytvoření družstva mužů. Tohoto úkolu se ujal bývalý hráč Miloslav Tihelka, který se stal i trenérem týmu. O sezóně 1993–1994 se dá hovořit jako obnově činnosti Slovanu Černovír, když faktickým potvrzením tohoto úmyslu bylo přihlášení družstva mužů do IV. třídy OFS. Mužstvo složené z bývalých dorostenců a zkušených fotbalistů, kteří hráli i vyšší soutěže a přestoupili k nám, vyhrálo s přehledem IV. Třídu OFS a postoupilo zásluhou vlastní i zásluhou dobré funkcionářské strategie výboru až do II třídy, OFS, kde se v ročníku 1994–1995 umístil Slovan na 4. místě.

Ve výboru pracovali:

J. Petřík, J. Judasová, R. Doležel, J. Malík, M. Malíková, Z. Langrová, J. Leitgeb, M. Tihelka, J. Kaspar, J. Tuška.

Kompletní činnost začínající mladšími, staršími žáky a dorostem startujícími v 1. třídě HFŽ a muži v OP OFS nutila k zamyšlení nad dalším fungováním klubu.

Výbor ve složení z roku 1996 rozhodl o velké stavbě:

1. vybudování travnatého hřiště
2. vybudování tréninkové plochy
3. vybudování klubovny

Nebylo to lehké rozhodnutí, zvláště za našich finančních možností. S pomocí vlastní péle, vynalézavosti a také finanční pomoci ČSTV, Česko-moravského fotbalového svazu, TJ Sigma, Olomouc a našich drobných sponzorů se dílo zdařilo. Máme k dispozici pěkný areál pro provozování našeho oblíbeného sportu od nejmenších až po dospělé, kde v kulturním prostředí můžeme trávit příjemné chvíle i my fotbaloví příznivci. V blízké době můžeme navázat i na sportovní úspěchy minulých let.

V dalších letech se podařilo našemu oddílu stabilizovat výkonnost mužstva mužů v okresním přeboru Olomoucka. V ročníku 1996–1997 obsadil Slovan 5. místo ve II. třídě, ale hned v soutěžním ročníku 1997–1998 se naskýtlá nečekaná příležitost postoupit do I. B třídy Olomouckého krajského fotbalového svazu. Po vyrovnaném průběhu soutěže, kdy se bojovalo až do posledního kola se postup povedl. Slovan obsadil v tabulce II. třídy první místo za 17 výher, 6 remiz, 3 prohry a 57 bodů při skóre 56:27. Od sezóny 1998–1999 hraje Slovan v I. B třídě bez přerušení do dnes.

II. třída: 1997–1998

1.	Slovan Černovír	17	6	3	56:27	57
2.	Sokol Nedvězí	17	5	4	78:40	56
3.	SK Chválkovice	16	4	6	57:39	52
4.	MILO Olomouc „B“	12	6	8	52:38	42
5.	Sokol Červenka	12	4	10	52:42	40
6.	Sokol Lužice	11	5	10	61:44	38
7.	Sokol Štarnov	10	7	9	42:40	37
8.	Sokol Chomoutov	8	11	7	33:41	35
9.	Sokol Hnojice	8	7	11	44:49	31
10.	SK Velká Bystřice	8	7	11	30:48	31
11.	Sokol Babice	8	5	13	33:36	29
12.	Sokol Odrlice	4	9	13	26:51	21
13.	Sigma Lutín	4	8	14	38:65	20
14.	Sokol Majetín	3	4	19	39:81	13

Horní řada zleva: Slavomír Bejdák, Špiřík, Hadra, Uhlíř, Malík, Kirschbaum, Vaňák, Hanoušek, Skopal, Fojtík, Vybíral.

Spodní řada zleva: Ondrůšek, Kaspar, Kirschbaum ml., Boháček, Dvořák, Sedlář, Gyertyák.

Ležící: Šustek. Nepřítomni: D. Gaj, Ševčík, Selucký.

V červenci 1997 však do fotbalového života Slovanu Černovír zasáhly rozsáhlé povodně, které napáchaly na nově vybudovaném travnatém hřišti nemalé škody. Poškozena byla hrací plocha, zasaženy všechny budovy a zničena spousta archivních materiálů Slovanu. Vše se však podařilo vrátit do použitelného stavu a soutěže pokračovaly dál.

Rovněž družstva dorostenců a žáků se adaptovala ve vyšších soutěžích velmi dobře. Dorostenecký celek patřil k nejlepším oddílům v I. A třídě OKFS a každý rok živil naději na postup do krajského přeboru dorostu. Také žáci s přibývajícím počtem hráčů zvyšovali svoji výkonnost a od sezóny 1995–1996 se, podobně jako dorost, stali důstojnými účastníky I. A třídy OKFS. Pro družstvo mužů byla účast v I. B třídě vrcholem stávajících možností i to však znamenalo velký kus práce trenérů a mladých hráčů.

V pro nás premiérovém ročníku 1998–1999 v I. B třídě obsadili muži 7. příčku

Neplatilo to však o dorostu. Pro ně se stala I. A třída těsnou soutěží a po 1. místě v sezóně 1998–1999, pod vedením trenéra Jiřího Pekaře, hráli v následujících dvou letech v krajském přeboru. Bohužel však doplatili na nutnost vytvořit družstvo mladších i starších chlapců, čímž se velmi snížila kvalita mužstev. Následoval sestup zpět do I. A třídy. Byla to však cenná zkušenost do budoucna. Muži obsadili v ročníku 1999–2000 v I. B třídě 8. místo a stejné umístění zopakovali i v sezóně 2000–2001.

V ročníku 2001–2002 se muži v 1. B třídě zlepšili a obsadili 5. místo, které obhájili i v následující sezóně 2002–2003.

Po dvou letech se dorost Slovanu stal opět vítězem I. A třídy v sezóně 2002–2003.

Dorost 2002–2003, postup do krajského přeboru. Trenér Martin Suchánek.

Nahoře zleva: Z. Brož, J. Vrána, A. Horák, J. Kubáček, J. Damek, M. Špunda, T. Sousedík, P. Láner, O. Petr. Dole zleva: M. Roubal, R. Šana, B. Petřů, J. Lachnit, A. Špička, O. Kühn.

Pořadí	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre	Body	Body pravdy
1	Černovír	26	20	6	0	83 : 23	66	(27)
2	Dolany	26	18	2	6	92 : 33	56	(17)
3	Bělkovice	26	17	4	5	78 : 15	55	(16)
4	Hlubočky	26	15	4	7	66 : 37	49	(10)
5	Libina	26	12	7	7	74 : 39	43	(4)
6	Štěpánov	26	13	4	9	63 : 46	43	(4)
7	Jindřichov	26	12	1	13	59 : 58	37	(-2)
8	Šternberk	26	11	3	12	58 : 62	36	(-3)
9	Nový Malín	26	10	5	11	67 : 62	35	(-4)
10	Štítý	26	9	3	14	26 : 60	30	(-9)
11	Dlouhá Loučka	26	8	5	13	40 : 69	29	(-10)
12	Loštice	26	8	2	16	29 : 59	26	(-13)
13	Postřelmov	26	2	3	21	25 : 120	9	(-30)
14	Bouzov	26	2	1	23	30 : 107	7	(-32)

A tentokrát už postup do KP zvládl a oba dorostenecké celky se umísťovali do 6. místa v tabulkách KP. Vrcholem úspěšných dorostenců se stal ročník 2004–2005, kdy celek mladších vyhrál celou soutěž a stal se přeborníkem Olomouckého kraje. Trenéry celku byli Jiří Vrána a Radek Palaščák.

Mladší dorost 2004–2005, 1. místo v Krajském přeboru.

Nahoře zleva: trenér Palaščák Radek, Baran Zbyněk, Kubeš Ondřej, Očenášek Petr, Géc Miroslav, Zemberi Radim, Pečenka Oldřich.

Dole zleva: Smékal Tomáš, Neugebauer Jiří, Kiss Hynek, Fojtík Vojtěch, Omamík Jakub, Vyroubal Petr, Špička Jan.

Také žáci se každý rok snažili přiblížit 1. místu v tabulce, jež by znamenalo postup do krajského přeboru. Nejblíže k tomu měli v ročníku 2003–2004, kdy skončili na 2. místě, jen s malou ztrátou na první Hranice. V ročníku 2005–2006 se však starší žáci pod vedením trenéra Karla Tománka dočkali. Svou I. A třídu vyhráli a stali se poprvé v historii účastníky KP žáků.

SLOVAN ČERNOVÍR

Žáci - vítězové soutěže sk. A 2005 - 2006

trénér Karel Tománek získali historický postup do krajského přeboru
 22 zápasů, 3 prohry, skóre 94:29, 45 bodů.

Postupový tým starších žáků 2005–2006 do krajského přeboru.

Nahore zleva: Guskovič, Opletal, Sedlář, Beran, Pulkert Z., Daniel, Kelár, Coufal, Švec, Šefčík, trenér Karel Tománek.

Dole zleva: Otta, Maršík, Fiala, Navrátil, Vybíral. Ležící: Homolka.

Dále hráli: Pulkert E., Zapletal.

Pořadí	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre		Body	Body pravdy
1	Černovír	22	13	6	3	94	: 29	45	(12)
2	Hlubočky	22	13	4	5	64	: 41	43	(10)
3	Lutín	22	13	4	5	79	: 49	43	(10)
4	Vikt. Přerov	22	13	3	6	57	: 26	42	(9)
5	Nemilany	22	10	8	4	46	: 26	38	(5)
6	Chválkovice	22	10	8	4	64	: 39	38	(5)
7	Náměšť na Hané	22	9	4	9	41	: 44	31	(-2)
8	Želatovice	22	8	3	11	40	: 39	27	(-6)
9	Moravský Beroun	22	8	2	12	50	: 51	26	(-7)
10	Nezamyslice	22	4	8	10	40	: 60	20	(-13)
11	Štěpánov	22	2	4	16	25	: 100	10	(-23)
12	Bělotín	22	1	2	19	15	: 111	5	(-28)

V ročníku 2003–2004 došlo v družstvu mužů k malém krizi, kdy bojovali o záchranu v 1.B třídě. Na konec obsadili předposlední 13. příčku a sestoupily poslední Mladějovice. Hned v následujících dvou sezonách 2004–2005 a 2005–2006 pod vedením trenéra Fridického obsadil Slovan shodně slibná 3. místa. Na přelomu těchto ročníků dosáhlo mužstvo rekordní počet zápasů bez porážky. Od 24. 10. 2004 do 18. 9. 2005 muži neprohráli 21 zápasů. Tuto skvělou sérii ukončily po 328 dnech Kožušany, kde Slovan prohrál 2:1. Větrná smršť v roce 2004 ukázala na nebezpečí, které tvoří přerostlé topoly, tyčící se po obvodu hřiště. Polámané větve představovaly velké nebezpečí úrazu pro hráče, diváky i občany v Tvrdíkově ulici. Proto bylo v zimě 2004/2005 pokáceno 29 stromů. Ročník 2006–2007 zastihl na trenérském postu Milana Vaňáka, který s muži vybojoval 6. příčku v tabulce. V roce 2006 zasáhly Černovír opět povodně, ale hřiště bylo tentokrát zasaženo jen nepatrně. Ihned po skočení soutěží v červnu 2007 se uskutečnila velká akce přestěhování kryté tribuny ze stadionu Sigmy na hřiště Černovíra. Tribuna byla ještě během prázdnin sestavena a v srpnu již sloužila návštěvníkům areálu. Na tomto místě je třeba vyzdvihnout skvělé manažerské schopnosti Miloslava Tihelky, který celou akci skvěle zorganizoval. Samozřejmě za nemalého přispění mnoha dobrovolníků z řad příznivců i členů klubu.

Rozebírání tribuny na spartakiádním stadionu.

Takto se části tribuny převážely.

V následujících letech se mužstva ujímá úspěšný trenér dorostu Martin Suchánek a nevede si špatně. V ročníku 2007–2008 obsazují muži 4. Místo. Během letní přestávky proběhla rekonstrukce šaten. Rozhodčí se přestěhovali do samostatného objektu u brány. Bývalá šatna rozhodčích začala sloužit hráčům a sousedící šatna byla přebudována na sprchy hostů. To vše opět pod taktovkou Miloše Tihelky. V ročníku 2008–2009 muži končí na 6. místě a v sezoně 2009–2010 na 5. místě.

Současnost

Soutěžní ročník 2010/2011 začal ve Slovanu přípravami všech celků již v polovině července, neboť sezona začínala prvními mistrovskými zápasy už druhý srpnový týden. Na důkladnou přípravu včetně doplnění kádrů tedy moc času nebylo. A zvláště u mládežnických celků to bývá ten základní předpoklad solidních výsledků. Soudě podle konečných výsledků se sezona nakonec výsledkově povedla.

Muži se v posledních letech vždy pohybovali v horní polovině tabulky a tak předsezónní cíl zněl pokusit se o možnost postupu do vyšší soutěže, tedy I. A třídy. Kádr zůstal téměř beze změn, jen byl doplněn o gólmána Petra Zemana (přestup z Horky n. M.) a kmenové nadějně dorostence

Tomáše Zapletala a Pavla Navrátila. Že složení mužstva je v pořádku ukázal poslední předsezónní test, jímž je tradiční Mikšíkův memoriál ve Chválkovicích. Ten Slovan dokázal v roce 2010 vyhrát, když ve finále porazil na penalty favorizované Dolany. A předvedená hra fanoušky opravňovala k optimismu. Tím spíš, že i vstup do mistrovských utkání byl skvělý a po 5. kole se černovířští ocitli v čele tabulky. Potom sice přišel malý výpadek formy, který vyvrcholil domácí prohrou s Majetínem. Mužstvo krizi zahnal domácí výhrou nad tehdy suverénními Novými Sady a podzimní část ještě vylepšilo zvládnutými předehrávkami jarních odvet. Konečné 4. místo po podzimu s 26 body bylo asi adekvátní kvalitě celku. Do jarních odvet si Slovan předsezónně vylepšit výsledky na hřištích soupeřů a zatraktivnit herní projev. Mužstvo v zimní přestávce převzal trenér Martin Zmrzlý a výsledky v přátelských utkáních před sezónou naznačili, že hráči dostali nový impuls. A tentokrát byl vstup do mistráků více než fantastický. Slovan vyhrál ze 7 zápasů celých 6 a to ještě jediná prohra ve Slavoníně byla naprosto zbytečná. Rázem se dotáhl na čelo tabulky a vážně se zařadil mezi možné uchazeče o postup. Bohužel se opět ukázalo, jak je těžké si udržet formu celou polovinu sezóny. V posledních čtyřech utkáních totiž Slovan nevítezil a škoda byla hlavně ztrát doma s Velkou Bystricí a v Července. Sezónu tedy Černovír zakončil na 4. místě v tabulce se ziskem 46. bodů. A všechny předsezónní cíle byly naplněny. Potěšil hlavně herní projev na soupeřových hřištích včetně počtu vstřelených branek. Jakkoli je 4. místo velmi dobré, je velká škoda herního výpadku. Tak blízko postupu Slovan dlouho nebyl. Do další sezóny 2011/2012 tedy můžeme vstoupit plni očekávání.

Muži 2010–2011

Nahoře zleva: trenér Martin Zmrzlý, Šubrt, Petru, Nestrojil, Novotný, Géc, Špička Jan, Láner, vedoucí mužstva Lukáš Sedláček. Dole zleva: Zeman, Šubrt ml., Špička Aleš, Brož, Navrátil, Pulkert, Smékal, Murárik. Dále nastupovali: Vyroubal, Švec, Zapletal, Havelka, Majda, König, Chudáček, Sedlář, Kirschbaum, Pučálka, Kelar, Daniel

Pořadí	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre	Body	Body pravdy
1.	Hlubočky	26	18	4	4	72 : 30	58	(19)
2.	Nové Sady	26	18	3	5	86 : 31	57	(18)
3.	Slavonín	26	15	6	5	60 : 40	51	(12)
4.	Černovír	26	13	7	6	56 : 35	46	(7)
5.	Kožušany	26	12	6	8	54 : 43	42	(3)
6.	Lutín	26	12	5	9	55 : 46	41	(2)
7.	Bohuňovice	26	12	3	11	43 : 37	39	(0)
8.	Drahlov	26	11	3	12	44 : 51	36	(-3)
9.	Velká Bystřice	26	9	6	11	38 : 42	33	(-6)
10.	Haňovice	26	7	8	11	32 : 46	29	(-10)
11.	Velký Týnec	26	8	5	13	43 : 57	29	(-10)
12.	Majetín	26	7	4	15	42 : 57	25	(-14)
13.	Červenka	26	5	5	16	39 : 81	20	(-19)
14.	Příkazy	26	0	5	21	9 : 77	5	(-34)

Střelci		
Šubrt	Pavel	16
Murárik	Lukáš	6
Petrů	Bořivoj	6
Nestrojil	Rostislav	4
Zapletal	Tomáš	4
Vyroubal	Petr	3
Navrátil	Pavel	3
Špička	Jan	3
Láner	Petr	3
Novotný	Radim	3
Směkal	Tomáš	1
Špička	Aleš	1
Brož	Zdeněk	1
Géc	Miroslav	1
Pulkert	Eduard	1

Starší dorostenci Slovan sezónou 2010/2011 prošli s výsledky jako na houpačce. Celek trenérů Ivana Maixnera a Josefa Holásků nezačal vůbec dobře a i díky těžkému losu a dost obměněnému kádru se pohyboval v dolní polovině tabulky KP. Naštěstí mužstvo ukázalo zdravou morálku a druhou polovinu podzimu odehráli chlapci velmi slušně a nakonec se v tabulce zařadili na 4. místo s 18 body a nevelkou ztrátou na čelo. Atak prvních pozic potom potvrdil i vstup do jarních odvet. První 3 mistrovská utkání na jaře Slovan vyhrál a přiblížil se 1. místu na dva body. Bohužel ani starším dorostencům se nevyhnul pokles formy a v dalších zápasech do konce sezóny se už vítězství nedočkali. A tak se zařadili na konečné 6. místo se ziskem 30 bodů. Je to asi trochu zklamání, ale svoji úlohu zásobárny hráčů pro první mužstvo dorostenci splnili. Hráči jako Jarda Sedlář, Eda Pulkert a střelec téměř poloviny gólů Marek Havelka už první šance v dospělém fotbale dostali a nevedli si vůbec špatně.

Nejlepší střelec mužů Pavel Šubrt v akci.

Starší dorost 2010–2011

Nahoře zleva: trenér Holásek Josef, Pulkert, Duroň, Benčík, Gavlík, Maixner Jakub, Voráč, Holásek Josef ml., Hrstka, Špička Martin, Havelka, trenér Maixner Ivan

Dole zleva: Machýnek, Dvorský, Šrámek, Pešák, Homolka, Kirschbaum. Ležící: Sedlář

Dále nastupovali: Zapletal, Majda, Šefčík, Aghazada, Pokorný, Brhel, Kupka, Kaprál

Pořadí	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre	Body	Body pravdy
1.	Jeseník	20	14	2	4	81 : 35	44	(14)
2.	Čechovice	20	14	2	4	51 : 29	44	(14)
3.	Mohelnice	20	13	2	5	83 : 31	41	(11)
4.	1. HFK „B“	20	10	5	5	65 : 25	35	(5)
5.	Šumperk	20	10	4	6	63 : 33	34	(4)
6.	Černovír	20	9	3	8	50 : 46	30	(0)
7.	FKM Konice	20	7	6	7	52 : 42	27	(-3)
8.	Šternberk	20	8	2	10	46 : 50	26	(-4)
9.	Vikt. Přerov	20	5	3	12	24 : 57	18	(-12)
10.	Kralice	20	5	1	14	34 : 93	16	(-14)
11.	Nezamyslice	20	0	0	20	15 : 123	0	(-30)

Střelci		
Havelka	Marek	22
Pulkert	Eduard	8
Zapletal	Tomáš	3
Machýnek	Lubomír	3
Maixner	Jakub	2
Majda	Tomáš	2
Šefčík	Lukáš	2
Kirschbaum	Martin	2
Gavlík	Petr	2
Duroň	Martin	1
Holásek	Josef	1
Homolka	Jiří	1
Dvorský	David	1

Mladší dorost působil v sezóně 2010/2011 v KP pod vedením mladých trenérů Ondřeje Fojtíka a Tomáše Koppa. A jeho výsledky byly pro všechny příznivce Slovanu velkým překvapením. Velkou výzvu vyrovnat se mládežnickým centrům jako jsou Šumperk, HFK, Jeseník a Mohelnice přijali s vervou a podzimní část zakončili na výborném 3. místě se ziskem 19. bodů. V jarní části se na mužstvu docela podepsaly faktory jako zranění opor, velmi časté alternace v mužstvu starších dorostenců a taky částečný výkyv formy. Proto Slovan 3. místo v tabulce neuhájil. V důsledku prohry v posledním kole v Kralicích a současně vysoké výhry Mohelnice nad Konicí skončili mladší dorostenci při rovnosti bodů na čtvrtém místě o jeden gól. Velmi dobře tak oddíl reprezentovali a byli po právu vyhlášeni nejlepším celkem Slovanu Černovír v sezóně 2010/2011. Doufejme, že se kádr v tomto složení podaří udržet do dalších let.

Mladší dorost 2010–2011

Nahoře zleva: trenér Kopp Tomáš, Novotný, Šrámek, Pešák, Voráč, Machýnek, Dvorský, Melka, Křístek, trenér Fojtík Ondřej

*Dole zleva: vedoucí mužstva Koupil Miroslav, Janák, Ježo, Koupil David, Kupka, Kesler
Dále nastupovali: Aghazada, Zapletal, Bartošek, Zdráhal*

Pořadí	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre		Body	Body pravdy	Střelci			
						:	:						
1.	1. HFK „B“	20	19	0	1	125	:	6	57	(27)	Machýnek	Lubomír	12
2.	Šumperk	20	18	1	1	107	:	23	55	(25)	Dvorský	David	11
3.	Mohelnice	20	12	1	7	63	:	36	37	(7)	Šrámek	Jáchym	8
4.	Černovír	20	12	1	7	67	:	41	37	(7)	Zapletal	Rudolf	7
5.	Vikt. Přerov	20	10	3	7	65	:	50	33	(3)	Aghazada	Nikat	6
6.	Čechovice	20	9	2	9	57	:	38	29	(-1)	Kupka	Roman	5
7.	Jeseník	20	8	1	11	76	:	51	25	(-5)	Pešák	Marek	5
8.	Šternberk	20	7	2	11	35	:	53	23	(-7)	Koupil	David	4
9.	Kralice	20	6	1	13	48	:	80	19	(-11)	Křístek	Patrik	3
10.	FKM Konice	20	1	3	16	20	:	104	6	(-24)	Bartošek	Radim	3
11.	Nezamyslice	20	0	1	19	8	:	189	1	(-29)	Kesler	Tomáš	2
											Voráč	Karel	1

Starší žáci Slovanu měli před sezónou 2010/2011 jediný cíl. A tím byla záchrana v soutěži KP. Tým trenéra Antona Guskoviče se celou sezónu pohyboval ve spodních patrech tabulky, ale neustále se zlepšoval. Výsledkem byla velmi dobrá jarní část odvet a podzimní 14. místo bylo vylepšeno na konečné 12. místo se ziskem 24 bodů. Doufáme, že další sezóna bude zase o nějaký krůček lepší a že se podaří přítomnost v krajském přeboru udržet.

Pro srovnání: žáci z roku 1940

Nahore zleva: ???, Pudíl, Lanča, ???, Špunda J., trenér Saidl

Uprostřed zleva: Okleštěk K., Juřina J. Dole zleva: Hrbáček, ???, Sedlář, Pospíšil, Okleštěk

Starší žáci 2010–2011

Nahore zleva: vedoucí mužstva Placek Petr, Marta, Kudlička, Vysoudil, Slouka, trenér Guskovič Anton, Guskovič Dominik, Chrenko, Lešnof, Bednář, pokladník Vysoudil Karel. Dole zleva: Spáčil, Kotek, Zdráhal, Cvrček, Placek Tomáš, Chmelík, Meissner. Dále nastupovali: Cimprich, Vykydal, Hrabal, Kuchyňa, Fiala, Němec, asistent trenéra Guskovič Gracián

Pořadí	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre		Body	Body pravdy
1.	1.SK Prostějov	28	25	2	1	160	: 18	77	(35)
2.	Jeseník	28	22	4	2	156	: 32	70	(28)
3.	Mohelnice	28	18	6	4	145	: 26	60	(18)
4.	1. HFK „B“	28	18	3	7	114	: 33	57	(15)
5.	Šumperk „B“	28	16	4	8	76	: 49	52	(10)
6.	1.FC Přerov „B“	28	13	7	8	66	: 70	46	(4)
7.	Uničov „B“	28	14	3	11	94	: 68	45	(3)
8.	FKM Konice	28	11	3	14	74	: 67	36	(-6)
9.	Zábřeh	28	10	5	13	68	: 72	35	(-7)
10.	Velké Losiny	28	9	4	15	58	: 92	31	(-11)
11.	Čechovice	28	8	4	16	44	: 74	28	(-14)
12.	Černovír	28	7	3	18	46	: 127	24	(-18)
13.	Lipník	28	7	2	19	32	: 106	23	(-19)
14.	Vikt. Přerov	28	5	4	19	46	: 96	19	(-23)
15.	Šternberk	28	0	0	28	16	: 265	0	(-42)

Střelci		
Kudlička	Dominik	19
Guskovič	Dominik	10
Marta	Lukáš	5
Lešnof	Filip	2
Koupil	David	2
Smékal	David	2
Cvrček	David	1
Minařík	David	1
Antoniček	Dominik	1
Slouka	Josef	1
Chmelík	Ondřej	1
vlastní	soupeř	1

Mladší žáci nastoupili do sezóny 2010/2011 jako nově vytvořený celek z bývalých benjamínků. Tento přechod do starší kategorie byl postaven před trenéry Jiřího Hrona a Jana Hanouska. Podzimní část sezóny se zdálo, že mužstvo bude hrát ve středu tabulky KP a bude výsledkově lepší než starší žáci. V jarních odvetách se však mužstvu tolik nedařilo. Přesto je 12. místo se ziskem 19 bodů jako premiérové umístění ve vyšší kategorii slušným příslibem do dalších sezón ve Slovanu Černovír.

Mladší žáci 2010–2011

Nahoře zleva: trenér Hron Jiří, Kotek, Němec, Lešnof, Bezoušek, Dočkal, Meissner, Svoboda David st.

Dole zleva: Jurtík, Spáčil, Placetka, Svoboda ml., Hanousek.

Ležící: Fiala, Lucký

Dále nastupovali: Čada, Kalita, Hron Šimon,

Pořadí	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre		Body	Body pravy
1.	1.SK Prostějov	28	26	0	2	268	: 41	78	(36)
2.	Jeseník	28	25	1	2	209	: 49	76	(34)
3.	Uničov „B“	28	23	0	5	160	: 50	69	(27)
4.	Mohelnice	28	21	0	7	145	: 66	63	(21)
5.	Šternberk	28	19	0	9	120	: 112	57	(15)
6.	Šumperk „B“	28	15	2	11	152	: 78	47	(5)
7.	Zábřeh	28	13	3	12	106	: 86	42	(0)
8.	Velké Losiny	28	10	3	15	72	: 125	33	(-9)
9.	1. HFK „B“	28	10	1	17	66	: 102	31	(-11)
10.	Lipník	28	10	1	17	82	: 154	31	(-11)
11.	Vikt. Přerov	28	8	4	16	50	: 115	28	(-14)
12.	Černovír	28	6	1	21	61	: 163	19	(-23)
13.	FKM Konice	28	5	3	20	51	: 159	18	(-24)
14.	1.FC Přerov „B“	28	4	5	19	52	: 151	17	(-25)
15.	Čechovice	28	2	2	24	28	: 171	8	(-34)

Střelci		
Kotek	Lucas	19
Antoniček	Dominik	10
Hron	Šimon	7
Dočkal	David	7
Spáčil	Tomáš	5
Meissner	Pavel	5
Jurtik	Jiří	2
Lešnof	Filip	2
Plachetka	Vojtěch	1
Frank	Vojtěch	1
Hlava	Michal	1
Němec	Lukáš	1

Dalšími kategoriemi, které je potřeba ve výčtu oddílů Slovanu zmínit jsou mladší a starší přípravky. U těchto nejmladších fotbalistů se snaží trenéři Placek a Zembol o co největší zaujetí chlapců pro fotbal. Podle výsledků v okresních soutěžích i podle účasti na trénincích je vidět, že se v budoucnu můžeme těšit na další odchovance černovírské mládežnické kopané.

*Benjamínci z roku 2000. Hráči se zvýrazněnými jmény hrají dnes za starší dorost.
Stojící zleva: Tomáš Hrstka, Eda Pulkert, Dovid Kolmaš, Ondra Maršík, Kamil Otta, Marek Havelka. Dole zleva: Kuba Dvorský, Martin Kirschbaum, Lukáš Beran, Lukáš Hrstka, Tomáš Zapletal*

Stojící řada zleva: Vladimír Zembol – trenér, Jakub Zembol, Lukáš Spáčil, Tomáš Zajíček, Vojtěch Kučera, Jirka Hanousek, Marek Šoltés, Matyáš Fasner

Klečící řada zleva: Tomáš Peřina, Jakub Žvátora, Tomáš Gronych, Patrik Masař, Tomáš Fatěna, Jan Kovařík

Horní řada: Placek Petr, Švancara Jan, Gronich Filip, Zajíček Lukáš, Blažek Vojtěch, Kubeček Lukáš, Blažek Martin, Blažek Martin

*Dolní řada: Placek Jiří, Vorlíček David, Štreit Adam, Grézl Oliver, Ondráček Michal
Chybí: Hanák Adam, Janča Jakub, Novotný Tomáš, Zajíček David, Zajíček Jakub*

V současnosti pracuje výbor klubu v tomto složení: Luděk Fojtík předseda, Miloslav Tihelka, Lubomír Seidler, Jiří Vrána, Lukáš Sedláček, Jan Hanousek, Martin Suchánek, Rostislav Holický, Zdeněk Pulkert, Miroslav Koupil, David Žoch.

Po úspěších mládežnických celků je jasné, že se vedení Slovanu nespokojí jen s pouhými průměrnými výsledky mužů v I. B třídě. Jistě by si všichni funkcionáři a fanoušci Slovanu přáli další 1. místo v tabulce. A je jasné, že na řadě jsou nyní právě muži. Toto je největší sportovní cíl oddílu do dalších let. Mezi další cíle současného vedení klubu patří vybudování tréninkové plochy s umělým povrchem, položení automatické závlahy na hřišti a zlepšování zázemí jak pro hráče, tak pro fanoušky a návštěvníky našeho hřiště. Jsou to cíle finančně velmi náročné, které klub ze svých prostředků není schopen financovat. Děkujeme proto všem sponzorům, kteří nám přispívají na činnost i obnovu areálu a těšíme se, na další krásné sportovní zážitky v příjemném prostředí našeho klubu Slovanu Černovír.

Použitá literatura:

Český fotbal 1901/2001

Metoděj Zajíc – Historie kopané v okrese Olomouc 1905–1981

Archív Bohuslava Jareše.

20 let hanáckého sportu J. Cekl, Fr. Dosoudil, J. Grác

Výbor Slovanu Černovír 2011

Zleva: Luděk fojtík, Jan Hanousek, David Žoch, Zdeněk Pulkert, Martin Suchánek, Rostislav Holický, Lubomír Saidler

Dálší členové: Miloslav tihelka, Lukáš Sedláček, Jiří Vrána, Miroslav Koupil